www.svoboda-news.com

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 153. Джерзи Сити, Н. Дж., пятниця, 3. липня 1931.

VOL. XXXIX. No. 153. Jersey City, N. J., Friday, July 3, 1931. THREE CENTS.

ПОНАД 10,000 ЛЮДЕЙ ПРИВИТАЛИ ЛЕТУНІВ ПО ЛЕТІ ДОВКОЛА СВІТА

НЮ ЙОРК. — Коли Вілі Пост і Герольд Ґеті злетіли на землю на летничім полі „Рузвелт Філд", поліція не могла вдержати ніякого порядку. Понад 10,000 людей рушили витати летунів, прорвавши поліційний кордон. Щоби вдержати якийсь порядок, полісмени мусіли взятися до палок. Притім почастовано деяких, між ними і часописних репортерів, так сильно, що треба було їх відвезти до шпиталю.

Летуни відбули подорож довкола світа в 8 днях 15 годинах і 51 мінутах. У той спосіб вони побили рекорд „Графа Цепеліна" на 12 днів і 15 годин.

Пост і Ґеті були так перемучені, що не могли вдержатися на ногах. Казали, що подорож була повна небезпек і пригод, так, що як би їм прийшлося ще раз її відбувати, то довго думали би над тим, що робити.

Летунів відвезено до готелю, щоби відпочали, бо жде їх велике приняття з боку міста.

ГОЛ ХОТІВ ЗАДЕРЖАТИ ХОЛОД.

РУЗВЕЛТ ФІЛД. — Ф. С. Гол, нафтяр з Оклагоми, котрий сфінансував лет Поста і Ґеті, глядів разом з іншими цікавими на небо, чи не надлітає „Вінні Мей", себто той літак, що облетів світ довкола, а який названо іменем дочки Гола. Гол казав, що він є найзимнішим чоловіком на світі й жде з повним спокоєм на прибуття летунів.

Та коли побачив літак, крикнув, повний зворушення: „До чорта, та я таки не сподівався, чи ще його коли побачу", а потім поправився і додав: „А всетаки я не повинен таке говорити".

ЛИНДБЕРҐА НІХТО НЕ ЗАВВАЖИВ.

РУЗВЕЛТ ФІЛД. — На пів години до прилету „Вінні Мей" прибув на летниче поле Чарлз Линдберґ. Приїхав він автомобілем, яким шоферувала його жінка. Тисячі людей переходили попри його автомобіль, але ніхто не звертав на нього уваги. А там же сидів той, що з того самого поля пустився тому кілька літ в епохальний лет через океан. Вкінці пізнав Линдберґа один з репортерів і запитав його, чи він не схоче говорити з летунами. Линдберґ заявив, що вони сьогодні будуть дуже змучені, тому він радше поговорить з ними на слідуючий день і зложить їм желання.

ГУВЕР СКЛОННИЙ ДО КОНЦЕСИЙ СУПРОТИ ФРАНЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Французькому урядови вручено новий меморандум Злучених Диржав, у якім пропонується Франції певні концесії в переведенню пляну Гувера щодо мораторії для Німеччини. Найважніша частина того меморандума є та, де кажеться, що коли Франція не згодиться на плян Гувера, то вона вийде фінансово далеко гірше. Її шкода виноситиме в грошах $111,000,000.

Злучені Держави обстоюють далі становище Гувера й готові піти на переговори з европейськими державами щодо довгів, лишаючи Францію на боці.

ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА.

ГЕМИЛТОН (Онтеріо). — Тисячі приглядалися летунській параді, як на очах видців один з літаків спав нагло на землю і розбився. Згинуло 5 людей, а між ними Герольд Рейн, ґенеральний суперінтендент „Кенедіен Прес".

ПОЛУДНЕВЕ ПЕРУ В ПОЛУМЯХ РЕВОЛЮЦІЇ.

ЛІМА (Перу). — З полудня Перу нема ніяких вісток, бо цензура конфіскує всі відомости про революційний рух, який обняв цілу полудневу частину держави.

КІНЧИТЬ З ДИКТАТУРОЮ.

НЮ ЙОРК. — Летунська почта привезла з Арґентини текст проклямації, яку видав Хозе Урібуру, провізоричний президент Арґентини. В тій проклямації він заявляє, що готов на реформи, якими обмежиться владу президента, піднесеться значіння конґресу та дасться провінціям більшу автономію, а суди звільниться від політичних впливів.

НАСЕЛЕННЯ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНҐТОН.—З днем 1 липня населення Злучених Держав виносило 124,069,651 мешканців. Що 36 секунд прибуває один житель. Це значить, що зріст населення зменшується, бо передше прибував новий житель що 23 секунди.

ХОЧУТЬ ЗАБОРОНИТИ „ПРОДУКЦІЮ" МЕДУ.

БАЛТІМОР. — Г. Гомер Селі, военний ветеран, намагається заробити на удержання родини в цей спосіб, що держить у своїм триповерховім домі 150,000 пчіл, які йому виробляють мід. Та це не подобається сусідам і вони донесли про це будівельному інжинірови, котрий хоче заборонити виріб меду. Інжинір твердить, що помешкання знаходиться в мешкальній секції і тут нема місця на „фабрику" в якій пчоли могли би продукувати мід. Суд має тепер вирішити цю справу.

ЗАМКНЕННЯ УНІВЕРСИТЕТІВ.

Бійки між студентами берлінського та мінхенського університету, підчас нападу націоналістів на соціялістів і навпаки, привели до тимчасового замкнення обох університетів. В університетських будинках поставлено поліцію для їх охорони.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

Поспішний товаровий поїзд, що їхав з Варшави до Дембліна (віз кілька вагонів амуніції, рільничих машин, пиво, вугля й ін.), зударився біля Ґарволіна з льокомотивою. Чотирох людей згинуло на місці, 7 було ранених. Вбиті: вояки, що екскортували муніцію, робітник фабрики пива Габербушка та залізничники. З ранених, які перевезли у шпиталь, померло зараз двох. До катастрофи прийшло тому, що ґарволінський урядовець дав фальшивий сиґнал і замісць вислати дресиною інспекційного інжиніра, вислав службову льокомотиву на той сам шлях, яким їхав згаданий поїзд.

ЗНОВ ДИКИЙ НАПАД „СТШЕЛЬЦВ".

З неділі на понеділок (тобто з 31 травня на 1 червня ц. р.) до села-Липиця Горішна, в ґратинському повіті, прийшли коло 12 години вночі зорґанізовані „стшельци" з сусідніх сіл і розкинули висипану могилу (на протилежнім від читальні кінці села). Відтак прийшли під читальню, в якій повибивали всі шиби, поломили рами, влізли крізь вікна до середини і подерли на шматки куртину та наробили й інших шкід. Що це зробили „стшельци", нема сумніву, бо збуджені зі сну сусіди бачили цілком виразно цілі групи „стшельців" біля читальні „при роботі". Але з яких сіл вони були, годі було розпізнати; бож усе те діялося опівночі, коли в самій читальні, розуміється, нікого не було.

ВБИЛА ЧОЛОВІКА.

Розалія Гринюк (родом з СРСР) вийшла за фабричного робітника на Богданівці (Львів), Вол. Косінського. Після недовгого співжиття Косінський став занедбувати жінку, бив її та не давав на життя. Це тому, що залюбився в якійсь старшій і негарній жінці. Тому Розалія Гринюк хотіла вбити Косінського. Дня 1. червня в ночі розрубала йому голову сокирою, сокиру лишила в його голові, а сама втекла на поля, де зімліла в житі. Опісля зголосилася в поліції. Раненого перевезли до шпиталю, та він мабуть не буде жити.

КОНФІСКАТА „ІСТОРІЇ УКРАЇНИ" КРИПЯКЕВИЧА.

Окружний суд у Золочеві затвердив на підставі §488 карного закону конфіскату „Короткої Історії України" Івана Крипякевича, тому, що ця книжка криє в собі признаки злонину забурення публичного спокою. Окружний суд видав заборону поширювати цю книжку.

СМЕРТНИЙ ПРИСУД.

Львівський карний суд засудив на кару смерти (шибеницю) Михайла Бадзя з Деріївки (пов. Жовква) за те, що втруїв карболітом свого нешлюбного 5-місячного синка.

ХОТІВ ПОМНОЖИТИ $1,200 І СТРАТИВ ЇХ.

Михайла Ціпку зі Слейв Фолс, Ман., коштувало точно $1,200, щоби довідатися, що машинка до помножування грошей помножує їх тільки для того, хто ходить з машинкою, а для того, хто дає гроші до помножування, вона перемінює їх в безвартісні папірці. Михайло приїхав на Великдень до Вінніпеґу і запризнався з Юрком Федорцевим. Цей познакомив його ще з іншим. А той то вже був чистий чародій. Він міг перемінити доляра в пятку. Михайло не довіряв, але чародій переконав його. Він виняв з кишені одно-доляровий банкнот, покропив чимсь, вложив в машинку, покрутив і з машинки висунулася гарна новісенька пятка. Михайло остовпів, а далі зачав рахувати, що в такий спосіб він сам міг би скоро спастися від дальшої тяжкої праці у Слейв Фолс, а навіть, гм, навіть міліонером стати. Не вагаючися довго, пішов до банку і вибрав з нього всі свої заощаджені гроші, — 1,200 долярів. Був це гарний звій 50-долярових банкнотів. Михайло віддав їх в руки чародієви, цей витягнув свою машинку, завинув звій банкнотів гарненько в папір і вложив у машинку. При цім заввважав, що хемікалій, котрими кропив банкноти перед їх переміною, на цілий звій банкнотів йому не вистарчить, треба принести їх більше. Михайло з Юрком згодилися почекати. Чекають, чекають, вже й сприкрилося їм, а чародій не вертає. Чекали кілька годин і наконець занепокоєний Михайло отворив машинку, щоби вибрати з неї свої гроші. Замісць грошей знайшов звій потятих ґазет. Ошоломлений поїхав Ціпка назад до Слейв Фолс, там подумав кілька тижнів і наконець зародилося в нього підозріння: чи не був його приятель Юрко Федорців у змові з обманцем? З тою думкою вернув до міста, пішов на поліцію і оповів свій клопіт. Юрка Федорцева арештовано.

ПІСЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ПАВЛА КОВЖУНА.

Як відомо, талановитий український маляр з Наддніпрянщини, Павло Ковжун, що як еміґрант перебуває у Львові, дістав на виставі ексліврів у Лос Анджелес похвальне відзначення. Польська преса за ПТО-ом містить з Лос Анджелес телеграму, що польський маляр зі Львова, Павел Ковжун, удостоївся відзначення і приніс честь польському імені. До речі треба додати, що в Лос Анджелес взяло участь кругло 600 артистів графіків ріжних національностей, а з них лише 20 дістали нагороди, між ними і наш артист Павло Ковжун.

ГАЙДАМАКА В СУТАННІ.

Краківський ілюстрований Курерок, відомий зі своїх симпатій для Українців, містить під таким заголовком уже другий допис про те, як то підчас походу Українців на могили Героїв підчас Зелених Свят о. Каштанюк з хрестом у руці кинувся на Поляка Кушинського і на кондуктора трамваю та страшенно лаяв їх. Як відомо, о. Каштанюк на нікого не нападав, нікому не грозив, але Курерок знов має нагоду вилити свою злобу на Українців, і виливає.

ПОПАМЯТАЄ ПОКЕР.

Август Вил, фармерський робітник з Лякомб, Алта., попамятає гру в покер. Він грав в покер з Ейбом Кінґом, програв 50 долярів і, не маючи такої суми при собі, виписав чек до банку. Та як не мав великого досвіду з грою в покер, так відай не мав досвіду і з писанням чеків, бо так чек виписав, що Ейб Кінґ знайшов нагоду чек „підвести" і „підпіс" його, дописуючи дві одинки з фронту. Цей чек заніс до філії Монтреальського Банку, куди чек був виписаний, а що рахунок Вила в банку вистарчав на покриття чека і підпис на чеку був правильний, то банк не вагався і чек виплатив. Вил відкрив страту по невчасі і запізвав банк. Оправдання банку було, що він поступав з усею осторожністю, якої можна було в нього вимагати. Суддя Форд у цивільнім суді в Едмонтоні прихилився до оправдання банку і Август Вил попрощався з надією побачити $1,150, які забрав з банку його товариш гри в покера. Тільки й потіхи йому лишилося, що Кінґа арештовано і він чекає розправи в кримінальнім суді, а як буде засуджений, то хоч посидить собі.

ПОЖЕЖІ.

В Опришівцях (Станиславівщина) згоріла 2 червня хата і стайня Йосифа Давидова. В тімже селі 3 червня згоріло 10 хат і господарські будинки, мабуть наслідком підпалу. — 3 червня в Комарні згоріла хата Йосифа Голембйовського. Він мабуть підпалив, щоби дістати асекураційну премію. Тогож дня в Шумячах (пов. Турка) згоріло 9 господарств з живим та мертвим інвентарем. Шкоди є на 30,000. — У Монастирцях (пов. Жидачів) згоріло 5 господарств з живим і мертвим інвентарем. Шкоди є на 15,000 зол. Пожежа повстала з підпалу, а саме Ів. Лавриш на тлі ґрунтового спору підпалив господаря Прокопа Семковича, відки вогонь перекинувся на сусідні господарства. Палія арештували.

ГРАД.

Дня 2. червня над Золочевом і околицею перейшла ґрадова туча. Град величини волоського горіха вкрив землю зовсім. Засіви знищені на 40—50 процентів. — В Турильчі (повіт Борщів) злива знищила засіви на 15 проц., міст між Івановом і Германівкою знищений. — У Волківцях утонула підчас зливи 7-літня Анастасія Атаманьчук, що пасла корови.

З АНТИРЕЛІҐІЙНОГО ФРОНТУ НА УКРАЇНІ.

У Звягелі на Волині підчас Зелених Свят ґрупа „безбожників" напала на віруючих, що вертали з церкви, і почала з ними бійку, викрикуючи: „Геть з Богом і лопами". Віруючі обороняли себе, міліція допомогала „безбожникам" і вбила кілька осіб.

САМОВБИВСТВА.

У Варшаві, при вул. Сенаторській повісився робітник Кусяк, який від кількох місяців не мав праці і жив у крайній нужді. — У Варшаві застрілився також поліціянт Стройновський. Це вже трете самовбивство серед варшавських поліціянтів цього року.

ЛЯХИ СУДЯТЬ 12 УКРАЇНЦІВ ЗА ЗДОГАДНУ ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — 18 червня розпочався новий черговий судовий процес над 12 Українцями за здогадну приналежність їх до Орґанізації Українських Націоналістів. Перед суд поставлені за державну зраду: Евген Врецьона, 26-літній студент політехніки, родом з Винник; Степан Бардахівський, учень промислової школи, родом з Мохович, пов. Перемишль, має 22 літ віку; Володимир Саляк, 20-літній перепletник зі Львова, Роман Щур, 21-літній шлюсар з Устіянова, пов. Ліско; Богдан Стецишин, 19-літній торговельний помічник з Горожанки; Богдан Павук, 20-літній фризієрський помічник зі Львова; Микола Ласейчук 24-літній штукатор з Вербіжа, пов. Коломия; Ярослав Олійник, 22-літній учень зі Львова; Іван Ткач, 22-літній перепletник з Запитова, пов. Львів; Петро Жмінковський, 21-літній швець зі Львова; Семен Пасіка, 21-літній абсольвент ґімназії з Мацькович, пов. Перемишль; Василь Яріш, 20-літній абсольвент ґімназії з Новосілок, пов. Перемишль.

Акт обвинувачення закидає їм приналежність до тайної української орґанізації ОУН, яку влада ідентифікує з Українською Військовою Орґанізацією, що має викликати збройне повстання українського народу проти Польщі. Головним обвинуваченим виставлено Евгена Врецьону. Справа почалася 21 квітня 1930 року, коли на Підвалцю у Львові арештовано Миколу Ласейчука з валізою в руках, у якій він ніс пекольну машину. Це арештування привело до арешту інших, поставлених тепер перед суд.

Після прочитання акту обвинувачення всі підсудні починають свої зізнання з заяви, що їх на поліції бито в страшний спосіб і що зізнання їх в слідчім арешті були вимушені побиттям, а тому неправдиві. Вони всі заявляють, що до ніякої таємної орґанізації не належить. Обвинувачений Селяк бере на себе вину за валізу з вибуховою машиною, яку ніс М. Ласейчук, і каже, що останній не знав, що знаходиться у валізі.

Далі Саляк енерґійно говорить, що він мав висадити в повітря большевицький консулят у Львові за те, що Москалі на Україні арештували й мучили українських учених. Ремісничa національна молодь з „Зорі" рішила кинути бомбу під радянський консулят, колиб у Харкові засудили членів Союза Визволення України. Цим молодь хотіла доказати світови, що не всі Українці робітники це комуністи, які похваляють радянську владу. Зразу вони хотіли піти до консуляту й вибити по лиці консуля, але потім рішили, що цього мало, бо про це не довідавсяб світ, тому постановили кинути бомбу. Обвинувачений, каже, що бомбу він дістав від одного українського жовніра.

Всі обвинувачені тримаються гідно й стараються виправдувати своїх товаришів, а Саляк бере всю вину на себе. Судова розправа потреває кілька днів.

ОБГОВОРЮЮТЬ НОВЕ ПРЕДЛОЖЕННЯ ГУВЕРА.

ПАРИЖ (Франція). — Секретар Мелон передав премієр-міністрови Лявалеви нове предложення президента Гувера в справі мораторії. Це властиво більша деталізація всього пляну, який пропонує президент Америки до переведення в життя. Кажуть, що французьке правительство тепер поділилося в свому ставленню до пропозиції Америки. Частина міністрів схиляється приняти цю пропозицію, а частина ще не рішилася на це.

Кажуть, що тепер є багато надій на те, що трохи змінене предложення президента буде приняте Францією, що задовольнить усі сторони. Та ця справа мабуть знову прийде на обговорення палати послів.

БОРОТЬБА З КРАЙНІМИ ЕЛІМЕНТАМИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — В той час, як увага німецького правительства й народу зосередилася на справі мораторії, крайні партії, як комуністична з одної сторони та гітлеровці-націоналісти з другої сторони, ввесь час не припиняють своїх виступів. Часами доходить до кривавих сутичок між членами цих партій та поліцією, або вибухають міжпартійні бійки й т. д.

Це все тяжко відбивається на внутрішньому життю Німеччини. Міністер справ внутрішніх Пруссії, Северінґ, заявив, що він розпіче безоглядну боротьбу з комуністами, а потім і з націоналістами, щоб нарешті привернути порядок і спокій у Пруссії. Вже дано приказ поліції стріляти в демонстрантів, які появлятимуться на вулицях.

НЕ ХОЧУТЬ ІТИ НА КРІПАЦЬКУ РОБОТУ.

МОСКВА (СССР). — Большевицька влада тепер береться ріжних засобів, щоб притягнути селян до праці в фабриках, лісних роботах, рибальстві, транспорті й т. п. Всім новим робітникам влада готова давати на свій рахунок переїзд залізницями з дому до місця праці й назад.

Та не багато навіть безземельного селянства, в якого відібрано землі під колективні та державні господарства, відкликається на це предложення уряду.

"SVOBODA" (LIBERTY),
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.
One year ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year $10.00
Six months ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.
На рік ..... $ 7.00
На пів року ..... $ 3.75
На три місяці ..... $ 2.00
В Джерзи Сити і Заграницею:
На рік $10.00
На пів року ..... $ 5.00
На три місяці $2.75

За оголошення редакція не відповідає.
Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВІ УГОДОВІ КОНШАХТИ

„Новий Час", український часопис у Львові, подає знову донесення польської газети, „Курера Львівського", про нові угодові коншахти українських угодовців з польським урядом. Переговори, кажуть, були ведені в домі о. Дамяна Лопатинського; брали в них участь з польського боку політики Бебеків (Пілсудчики), а з українського боку д-р Говикович, Децикевич, купець Стефанович, директор Заячківський, обидва пп. Рудницькі та посли Галущинський і Луцький.

На другий день після цеї нотатки появилося заперечення вістки в польських бебеківських газетах. „Діло" перепечатало всі ці заперечення, тимсамим покликуючися на бебеківські газети немовби правдомовних свідків. Само „Діло" додає, що воно дістало заперечення чутки від послів Луцького й Галущинського. Та ці пишуть, що вони не були на ніяких переговорах у ніякім приватнім домі. Згадані в донесенню „Курера" Рудницькі це певно не хто інший, як Михайло й Іван Рудницький, постійні співредактори „Діла", отже „Діло" могло подати заперечення вістки з першої руки, але цього заперечення не подало, а замісць цього послугується бебеківською газетою, яку само „Діло" називає брехуном.

Додаймо до цього, що Іван Рудницький обняв тепер редакцію „Діла" на час вакацій головного редактора, хоч він, заступаючи редактора минулого року, понаписував такі угодові статті, що цей редактор відтак їх відкликав. Колиб у „Ділі" справді не було угодових тенденцій, то по минулорічнім досвіді не ставлено би на заступника начальника редакції такого чоловіка, як пан Іван Рудницький. Коли чутка „Курера" зовсім виссана з пальця; коли українська публика справді не має чого хвилюватися угодовими коншахтами, бо їх нема, то для ширення таких чуток якраз найбільше завинило само „Діло", що на місце начального редактора ставить людину, яка вже раз вживала цього становища для ширення угодовства.

До того з захованням „Діла" й „УНД-а" не видно, щоби вони навчилися чого зі свого досвіду останніх місяців, коли то „УНДО" далося натягнути Полякам на угодові переговори, потрібні Полякам для відложення українських жалоб у Лізі Націй. Угодовці не зрозуміли ще, яку шкоду вони зробили своїми переговорами, а, не розуміючи цього, вони певно могли ще раз полізти на нові коншахти, якщо тільки Полякам таких переговорів треба. А що Полякам таких переговорів треба, то ми знаємо з перебігу нарад у Женеві в справі українських жалоб проти „пацифікації".

Іван Стадниченко.

БОРОТЬБА ПОМІЖ ЕПИСКОПОМ І МИТРОПОЛИТОМ І ЇЇ ЗНАЧІННЯ

(Оригінальний допис з Галичини).

III.

Нікому в Галичині не було тайною, що пастирський лист кир Григорія Хомишина, оголошений в його органі, львівській „Новій Зорі" на тиждень по появі листу пастирського митрополита Шептицького — був просто „задєкованою" відповіддю на адресу його зверхника.

Цей пастирський лист є тричі більший від листу митрополита. І чого там немає! Всьо помішане мов горох з капустою. Ні сіло ні впало, оповідає він про Синод Феррара-Фльорентійський, про це, як грецький цісар хотів там віхати до каплиці на кони, про шіснацять засідань заповнених сваркою, про „філіокве" (то є про Святого Духа, „от отця і сина ісходящаго"). — а дальше про здобуття Царгороду Турками, про обернення ними славної церкви св. Софії в мошею та зневажування ними священичих риз.

Говорить потім о. Хомишин про установлення (Петром Великим) „Святійшого Синоду" і про це, як церква станула в Росії на услугах держави. Це уважає він за причину, що в Росії і „політичне життя горожанське стало невиносимим. За кождого горожанина мала думати державна поліція і державний уряд, а хто поважився інакше думати, того чекала тюрма або заслання на Сибір. Найбільше тюрем і то найріжнорідніших знаходилося в Росії. (А про кольосальну тюрму під самим боком о. Григорія в Станиславові, в дуже католицькій державі — він забув? — Автор). Поліція заглядала в кожду закутину дому, слідила кождий крок горожан, шпіонажа навіть в часі мирнім в повній діяльности. Звідси зродилося знане перекупство і хабарництво, бо тільки в той спосіб можна було увільнитися від поліцейських та урядничих шикан. (А чи о. Григорій забув на славну тепер засаду: **„Як сєн да, то сєн зробі"?** — Авт.). Словом — атмосфера була душа і тяжка. З сеї причини повстали дві Росії: одна державна, а друга підпольна, підземна. Ту послідну виховували Достоєвські, Толстої, Горкі і інші. Тут, в підземеллю, дозрівали всякі деструктивні течії, почавши від соціялізму, а скінчивши на анархізмі і нігілізмі.

„Щодо римо-католицької церкви, то хоч держава признала їй право горожанства, одначе гнобила її і переслідувала. Але щодо церкви східного обряду, зєднаної з Римом, то російська держава прямо ненавиділа її і тому страшно переслідувала, аж вкінци часть її вірних вислала на Сибір, часть кнутами забила і замучила, а решту під примусом причислила до російської церкви і в той спосіб в Росії унія була зліквідована".

Усе те, правда, що о. Хомишин пише, але що це має за звязок з захованням обрядів восточної церкви, котрих захования домагається митр. Шептицький і то в цїли успішнішого ширення унії між православними?

А зрештою, чи о. Хомишин забув захования одної державі минулої осени і то супроти також католиків, лише що іншого обряду?!

Зрештою брутальне винищення унії на українсько-білоруських землях в бувшій Росії було цілком наглядно спровоковане Поляками, котрі надуживали явно і безоглядно унії для польонізаторських цілей. Попередно наведена мною рецепта Косцюшка (як і інших польських політиків) була виконувана Поляками в Росії дуже докладно.

Ми бачимо в Галичині в 70-тих роках минулого століття тих уніятських священиків-утікачів з Холмщини. Вони станули відразу і без застережень на услуги галицької польської шляхти, котра їм зараз порозділала якнайтвстіші гр. кат. парохії. **О. Бобрович** видавав навіть якийсь час у Львові суто-хрунівський часопис **„Русь"**.

Потомки їх — наскільки пішли до гр. кат. семинарія, стали навіть щирими Українцями, як от нпр. **о. Лев Курманович.** Але вже його брат Лука, поштовий урядовець, став Поляком.

Росія похопилась нарешті, до чого веде використування Поляками унія — та зробила їй кінець. Зробила вона це в грубий, варварський спосіб — але — ще раз питаємо: що це спільного з практиками восточного обряду, і чому це має промовляти проти тактики митр. Шептицького?

О. Хомишин питає:

„А чим є большевизм?"

І відповідає на це ось як:

„Він є найвищим виквітом, до самого вершка посуненим, в остаточній послідовности **зреалізованим византійством,** перещіпленим до Росії. Що більше — можна сказати, що большевизм — послідне звено ланцюха, якого першим звеном була секта фарисейська". (Також геніяльне відкриття!— Авт.).

О. Хомишин вичислює дальше цілий ряд латинських інновацій, уведених — очевидно під його впливом — в гр. кат. обряд, як наприклад майські богослуження, і каже:

„Відмовлювання коронки (?) і розаря (ружаньца? — Авт.) є тепер загально практиковане через священиків і вірних. А прецінь памятаю ще часи, коли наші священики гіршилися, коли бачили в руках наших вірних коронку. Рівнож принятий **шкаплір** і ніхто між нами тим не гіршиться".

О. Хомишин нападає дальше з великою злобою на церковний орган **„Ниву",** видавний у Львові в роках 1925 до 1930 включно, дарма, що той часопис видавали учені теольоги. Кир Григорій каже, що „дух византійства, пропаговний вище названим часописом, зачав підважувати головні основи життя і сиди католицизму" та що „Нива" хотіла довести унію до „чистого типу".

Всі ті заміти є вимірені посередно в митрополита, бож „Нива" стояла під його безпосереднім впливом та пропагувала його думки в справах церковних.

О. Хомишин кличе веліїм гласом: „далекі будьмо і стережімся византійства як найбільшого і найнебезпечнішого ворога" та „за ніяку ціну не даймо замаювати себе духом византійства".

Свої довжелезні і дуже помотані виводи кінчить о. Хомишин **компліментами** — ну — комуж би Ви, Вп. Читачі, гадали? Отже нікому іншому як власне оо. **Єзуїтам** і то — **за їх реформу чину оо. Василіян!**

Лише вже так з куртуазії до папи взиває нарешті автор того оригінального пастирського листа — духовенство, щоби поширювало **„Католицьку Акцію",** поручену апостольською столицею.

Для послушного воїна того ватиканського генерального штабу — повинно би бути власне першим обовязком зайнятись тою, широко в пресі обговорюваною „акцією". Але у своїм величезнім, **20 шпальт** обіймаючім посланню — знайшов його автор лише **сім віршів,** посвячених тій акції.

Йомуж бо о цілком щось іншого ходило, а то іменно о те, щоби добре „доїхати" свому зверхникови — митрополитови Шептицькому. — І він це зробив, хоч ані разу не наводив це прикре йому до вимовлення імя.

Про цей кумедний пастирський лист написав орган митрополита **„Мета":** „Зачуваємо, що цей лист викликав не лише серед духовних осіб, але і світських, які його читали— **дуже прикре враження".**

„Діло" подало також зміст того листа і каже:

„Далі в листі між іншим вичислені ті латинські інновації в греко-кат. обряді, які вспіли до нього доси ввести латинізатори (від Евхаристичного культу аж до коронки і шкаплїра). Між тими досягненнями латинізації відведене почесне місце і цілїбатови. „І хотяй — читаємо в листі — зчинилась була буря і крики, однак ні сонце не затьмилось, ані земля не запалась, ані народ не згинув з тої причини".

„Це права! — каже „Діло". І ми пересвідчені, що з нагоди появи цеї листа станиславівського владики на наше щастя теж ні сонце не затьмиться, ні земля не западеться, ні народ не згине. Навпаки — ми віримо, що **наш народ не тільки переболіє цей лист,** але й взнесеться гідно понад нього та оборонить успішно свій обряд і церкву перед латинізацією".

Для характеристики відносин еп. Хомишина до митр. Шептицького наведемо тут кілька речень з одного галицького часопису з 1929 року, а то дотично тодішнього паломництва до Риму кількадесятьох наших Галичан:

„Поїхала баба на торг і нічого не вторгувала. Таке і з паломниками. Вернули вони з ріжними почуваннями і враженнями. Назагал самі вони роблять квасні міни, бо бачать, що нічого путнього не зробили. Окрім того привезли вони з Риму ще й **велике обурення на епископа Хомишина** і на василіянських провідників.

„Епископ Хомишин, не хотячи в Римі стрічатися з цими паломниками та з митрополитом Шептицьким — **втік** з Риму день перед приїздом паломників. А василіянський ректорат „Рутенської Колеґії" в Римі замкнув перед паломниками церкву і забрав на село священичі ризи і навіть чашу, щоби священики-паломники не могли відправляти богослуження. Це зробили ті найревніші **ухісти** (члени тодішного „Укр. Христ. Союзу". — Авт.). Не досить, що ті паломники дуже папські, то ті „ухісти" ще більше папські сам папа. Видно це з того, що навіть не хотіли з паломниками стрічатися.

„Одним словом — забавна історія".

І тепер — по двох літах — можна це саме повторити! Навіть відносини о. Хомишина до митр. Шептицького не поправились, але навпаки — як це бачимо з його останнього пастирського листа — навіть ще загострились.

(Конець буде)

ВИТЯГИ З ПРАЦІ В. ЛИПИНСЬКОГО „УКРАЇНА НА ПЕРЕЛОМІ"

(8)

З цих усіх реформаторських плянів, як знаємо, нічого не вийшло. Ані козаччина до якоїсь виразної державної ідеї ще була не дозріла, ані Річпосполита до перебудови не була вже здатна. Всі промови Немирича викликали на соймах тільки страшне обурення і протести проти нього з боку польської соймової більшости. До того в тім часі помер семигородський князь Юрій І Ракочи і Угорщина, на яку покладали найбільше надій реформатори, мусіла на якийсь час від активної політики і втручання в польські справи здержатись. Королем був вибраний кандидат магнатсько-шляхецької католицької олігархії, Ян Казімір, і сталося це за згодою козаччини, що особливо вразило і розчарувало диссидентську шляхту, яка на козаччину стільки надій покладала. Юрій Немирич усувається після того на якийсь час від ширшої політики. Він ввесь віддається справам свого рідного воєвідства та свого шляхецького стану і обороні цих справ чи то зі броєю в руках, чи то промовами на соймах Річпосполитої він присвячує всю свою енергію.

В марті 1649 р. соймик київського воєвідства призначає його своїм полковником генеральним і в цьому характері він бере участь з хоругвою свого воєвідства в зборівській експедиції проти козаків. В р. 1650 по Зборівській Умові він з іншою українською шляхтою вертає до дому, розуміється піддержуючи, як і вона, мирову політику Кисіля. З перерами він пробуває там до р. 1652 і в цім році бере участь, як посол київського воєвідства, в соймі варшавськім, де його вибирають для переговорів з Військом Запорожським. В слідуючім році київське воєвідство знов вибирає його своїм послом на сойм 1654 р., на якому він, з приводу жванецького трактату, незвичайно гостро виступає проти короля Яна Казіміра і проти політики Річпосполитої. Врешті в червні 1655 р., відповідно до інструкції шляхти воєвідств київського, браславського і чернигівського, щоби комісари до трактатів з Хмельницьким були „terrigenae et antiqui possessors в краях, зайнятих козаками", він був обраний депутатом „на успокоєнне України". Цям актом кінчиться його участь в офіціяльнім політичнім житті Річпосполитої.

В листопаді 1655 року Юрій Немирич, разом з частиною української шляхти-еміґрантів, пориває з королем Яном Казіміром та Річпосполитою і складає присягу королеви шведському в надії, що може Шведи бажаний спокій і лад на Україні заведуть. Але й ці надії себе не зовсім оправдали. „На пункт про визволення й увільнення України, таку відповідь дав король шведський: що я не можу воювати ані з козаками ані з Москвою, бо це мої союзники, хіба вступити з ними в переговори, яким, коли б вони були супротивні, я знав би, що далі робити".

В цих переговорах короля шведського з Гетьманом Богданом Хмельницьким Немирич бере як найдіяльнішу участь. І коли зважити той величезний вплив, який на справу державного унезалежнення України, як від Москви так і від Польщі, мала дипльоматія шведська, то все треба памятати, що за її кулісами стояв цей освічений і видатний український державний муж. Тому не помилявся мабуть король шведський, коли він все через своїх послів поручав увазі Гетьмана Хмельницького Немирича й іншу закутину, що при його дворі перебувала, підкреслюючи, „що таких осіб немало і що вони можуть козакам у великій пригоді стати".

Зрештою знав це дуже добре і сам Гетьман. Ми вище вже старались вияснити, які причини викопали були часову прірву між Гетьманом Хмельницьким і найвидатнішими представниками української шляхти. Ці причини не лежали ні в самім Гетьмані Війська Запорожського, ані в провідниках української шляхти, а були залежні від степеня дозрілости української козаччини до незалежного державного і національного життя. Коли по довгій еволюції і включеню в себе державно-творчих, культурних, національно свідомих елементів, козаччина зі збуйтованої проти Річпосполитої військово-добичницької безнаціональної маси перетворилась в державно-національну аристократичну верству, то зникли самі собою ті перепони, які шляхту українську від козацької України відділяли. В Державі і Нації Українській, раз вони повстали, мусіло знайтись місце для органічно з українською землею і українською нацією звязаної шляхецької верстви і тому приїзд Юрія Немирича до Чигирина в початку 1657 р. не був якимсь надзвичайним випадком, а нормальним явищем, яке завершення процесу формування Держави і органічного сполучення всіх частин Української Нації собою знаменувало.

Як знаємо, Гетьман прийняв радо Юрія Немирича і хоч його степових маєтків, що на території спільних земель січових лежали, йому не повернув (маєтками своїми на Київськім Поліссю Немирич, розуміється, володів без ніяких обмежень), але „давав йому скарб", належний йому, як і іншій старшині Війська Запорожського, за його службу державі. Була це в першій мірі служба дипльоматична: зносини з союзником України князем Юрієм II Ракочим підчас спільного українсько-угорського походу проти Польщі, і скріплення союзу зі Шведами, що довело до шведсько-української Корсунської Умови, підписаної Немиричем вже після смерти Богдана Хмельницького. Свою єдність з новоповставшою державою українською — як звичайно в своїх вчинках загонистий і до краю консеквентний — скріпляє і маніфестує Юрій Немирич поворотом до предківської віри православної. Розуміється його вороги до цього додавали, що він (вже не молода тоді людина) з вдовою по Тимофію Хмельницькім, господарівною молдавською, оженитись хоче...

Одночасно з Юрієм наближається до Гетьманського двору і його брат Степан, видатний військовий, пізніше, за Виговського, генералом артилерії Великого Князівства Руського призначений. Під присуд Гетьмана Війська Запорожського тоді переходять знані вже нам: приятель Юрія Немирича, фундатор аріянської академії в Киселині, Олександер Чаплин-Шпановський і приятель князя Степана Четвертинського Гавриїл Гулевич-Вовтинський, хорунжий чернигівський. Прибуває в тім самім часі до Чигирина Ремігіян Сурин, тоді войський житомирський і складає Гетьману і Війську Запорожському „на вічну і нерозривну приязнь" присягу...

(Далі буде).

КНИЖКА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ПРО ПОЛЬСЬКУ ПАЦИФІКАЦІЮ

НА ВІЧНУ ГАНЬБУ ПОЛЬЩІ

ЗМІСТ: І. Польський Терор, а) Описи ляцьких варварств та звірств; б) Протоколи очевидців, зізнання побитих, лікарські свідоцтва, соймові інтерпеляції та звіти, описи й петиції чужинців.

Книжка обнимає 150 сторін друку з багато ілюстраціями.

ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.

Замовлення разом з належитістю слати на адресу:

"SVOBODA,"
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

Копитко сидить у каварні, переглядає газету й бачить, на своє превелике счудування, посмертну оповістку про себе самого. Скваплений дзвонить до приятеля Цибульського й питається:

— Чи ти вже читав нинішню газету? Я там вичитав посмертну згадку про себе, себто що я вже помер!

— Так, я читав? А відки ти говориш? — питається приятель.

Копитко:

Копитко:

Копитко:

ЛИСТ З КРАЮ.

Жовтанці, 8. VI. 1931.

Дорогий Стрию!

За послідні фільмові й фотографічні магазини сердечно дякую. Я вислав Вам вже кілька листів, але **ані на один точної відповіди нема.** Останніми часами навіть вісти рідко надходять. Чому то так?

У нас ніби все втихло.

Тільки в часописах на українські теми більше розписуються. Пишуть Поляки, Німці, Англійці, Чехи, Італійці, Швайцарці й взагалі всі, хто тільки щось конкретнішого чув або знає з подорожей до Галичини на оглядини автентичних місць відомої „пацифікації". Само слово „пацифікація" вистарчає для людини освіченої, щоби пригадати якийсь епізод того „славно-звісного діла", якого наші „приятелі" в імя справедливости" допустились. Про це знають всі й Америка рівнож правду знає, як і неправду. За це ми, ми знаємо й нам вільно знати, а як хто „хоче (?) бути" безпосереднім, пошкодованим, „льояльним" горожанином сих подій, рівнож не заборонено. За це комусь говорити, писати або й думати про це, — о то вже ні (''), цего уважають „зрадником" супроти цілости держави (?)! Такому дають державну „посаду" в... „Івановій хаті"! Так, це правда й її ніхто нам не-сконфіскує, бо щож будуть конфіскувати, коли про це писати не вільно?!

По тих важких „хвилях минулого" для нас, а в першу чергу для селянства, заворушились і наші „імущі"! Говорив сам митр. Андрей, говорив станиславівський і перемиський владика, говорили старі і молоді „батьки народу" й посли не дали заглушитись, видумуючи „ідейний поміст згоди" й вже були розпочали переговори, котрі скінчились фіяском! Нараз заговорили всі, хто тільки „хоче" зватись Українцем, а зпід яких прапорів чейже це байдуже (?) бож ми „свідомі" Українці. Як іде о слово Україна, то всі, чи то білі, чи червоні, чи жовті „стають одною лавою до протибою" (?), а як заходить „потреба", то порушимо давно згнилі козацькі кости. (Лист пастирський епископа зі Станиславова). І такі „зіпсуті" відомости панують у верхах наших батьків-народних, а преосвященні, замісць уздоровлювати цю гниль, навпаки: орґанізують нові політичні партії, бо ще замало їх маємо. Станиславівський епископ зорґанізував Укр. Кат. Партію, а перемиський за ним. Митрополит Андрей — Католицький Союз. Як вже преосвященні цькують один на другого, то чого можемо сподіватись від „цивільних"? І то все діється в добі найбільшого гноблення й переслідування нас. Не вистарчає, що вороги виливають найгірші безличности; свої своїх кусають, щоб показати перед світом, що ми не вміємо зеднані жити. Перед сими фактами всі скарги в Женеві прискають як миляні баньки, бож як можуть нас поперти, коли ми цього не хочемо. Наші кайдани добрі ковалі кували, бо знали, що ми їх ніколи не розібемо і нині вони вже заржавіли; до вичищення їх треба багато оливи, щоби їх мож було доробленим „ключем" відчинити. А нині, коли ми не гуртуємось, а ходимо самопас і то ще й посварені, ніхто нам не поможе, а рядити хтось нами мусить, бо ми пошкодилиб іншим, „льояльно" жиючим! Такої науки ми дістали в Женеві. Наші справи відложили до осени, а в тім часі сам польський уряд хоче злагіднити напруження між Українцями й Поляками. Тільки не знати, яких способів будуть уживати при „злагіднюванні". Чи податки обнижать, чи пустять тисячі вязнів політичних з осени минулого року, анулюють слідства й кари на політичних вязнів, відличуть розвязання „Пласту" й інших культурно-виховних товариств і много, много інших прикростей неповоротних, яких допустилися підчас пацифікації. Цього не повернуть, але є ще такі справи, котрі треба осудити як чистий бандитизм. Скільки наших батьків дітям через поліцайські побої згинули! Ті сироти потрібують якоїсь помочі, а чи дадуть вони нам це? Ні! Вони не дадуть нічого, а ми маємо дальше їм вірно служити? Ні! Чейже повинен колись надійти тим безправствам кінець! Ми не є німим стадом овець, котрим знаючий пасти поводиться на свій лад, а часом заведе вовкови в зуби! Зрозуміймо, хто нам брат а хто ворог. Хіба досить доказів і тверезих думок я висказав. Треба їх перестудіювати і відповідно „заінсталювати", хай ввесь світ знає, хто ми й що потрафимо. **Наша плакуча веселість всюди знана; хай пізнають нашу незломну волю стати самостійним народом.** Тоді прийдуть нам поклонитись так, як нині ми се робимо з прецизійною точністю! Рвім кайдани! Клич: „Україна понад усе"... а зійде сонце! То сонце, за котре непроглядні міліони головами положили й ще положимо.

С. К. О. Б! (Сильно! Красно! Обережно! Бистро!)

ПОЗІР! АЛЕНТАВН І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРОХІЇ В АЛЕНТАВН, ПА.

— влаштовується —

ДВОДНЕВНИЙ ВЕЛИЧАВИЙ

ПІКНІК

В СУБОТУ, 4. ЛИПНЯ 1931 Р.

— і —

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИПНЯ 1931 Р.

Початок в годині 1-шій попол. як в суботу так і в неділю.

На цім пікніку буде приграватити укр. молода орхестра. Хоч гуляти не вільно, бо піст, але будете мати нагоду почути молоду орхестру, де при її звуках гарно забавимося. 151,3

Проситься Українців з Алентави і околиці прибути на сей пікнік. За добру забаву ручить — **Комітет.**

ДАРЕМНО ХАРЧІ ДЛЯ ВСІХ.

(Проект для дискусії).

Під повищим заголовком помістив Берлінер Таґеблят статтю. Велика кріза безробіття запанувала в Німеччині, тож люди видумують всякі способи, щоб лиш крізу цю зменшити. До тих способів належить і той, що його подаємо тут у перекладі:

„З одного боку панують безробіття і голод — з другого перепродукція продуктів сільського господарства і надміри запасів хліба. Коли якийсь проект обіцює обі ці проблеми нараз розвязати, зменшити нужду і припинити в масах радикальні настрої, то до його треба приглянутись і продискутувати.

Одержуємо таке письмо:

Повний брак творчих ідей є головною причиною широкого русла фаталістичної боязні, що розливається серед народу і утруднює вже й так трудне положення до безмежности. Якесь відважне діло як признання нової ідеї стає мовби сигналом кращої будучности, хоч в дійсности воно труднощів не усуває. Воно звільнює мозки від того тиснення, що доводить їх до одчаю. Коли не вдається капіталістичній господарській системі ясно доказати, що вона ще є настільки молода, що може піти новими шляхами, то це є її запечатанням раз на все.

Вихід всежтаки є. Знаємо всі, що продукція збіжжя в останніх десятиліттях поробила великі поступи. Значне удосконалення машин, штучних угноєнь, взагалі цілого процесу продукції довели до того, що сьогодня в світі мається величезний надмір збіжжя, що вистарчив би для всіх голодних. Цей факт позволяє висловити бажання, щоб публичне громадське господарство так засобляло публику хлібом, як це воно давно робить з водою. Селянин, мельник чи пекар повинні в будучому мати до діла лише з публичним громадським господарством. Готовий хліб повинна постачати громада прямо в доми, щось подібно як воду по містах.

Факт постачання води і хліба всім частинам населення в будучности мав би необмежені наслідки. Він забрав би большевизмови вітер з вітрил. Держава, яка поставить в розпорядження населення ті два середники поживи, признає тим самим не лише право кождої людини на життя, але зможе це право провести в життя, коли заборонить, щоб хтонебудь в Німеччині вмер з голоду. Держава, що загарантує доставу хліба свойому населенню, буде забезпечена перед всякою большевизацією.

Чим менше держава має змогу здійснити заручені конституцією права чоловіка на працю, то тим більше мусить вона над тим подумати, щоб заобезпечити життя людині. Досі робить вона це в формі допомоги безробітним, яка в свою чергу являється одиноким корінем зла в фінансовому положенні краю. Така допомога всеж таки не годна погодити державу з поодинокими особами, які користаються допомогою. Цеж є безсумнівним фактом, що якраз з рядів безробітних виходять найзавзятіщі вороги істнуючого державного ладу. Колиб держава перебрала на себе прохарчування населення, то відношення між державою й населенням набралиб інших виглядів і тодіб прийшло до згоди між державою й пролетаріятом. Безробіттю відібраноб його трійливе жало. Безробіття не грозилоб голодовою смертю, бо хліб і вода булиб всякому загарнтовані державою, без огляду на працю.

Фінансування постачання державою хліба не справилоб труднощів. Частина допомоги безробітним і всякі субвенції, що їх дається хліборобству, моглиб разом покрити кошти державного прохарчування, а між іншим і сільське господарство дістало би в той спосіб значну підмогу".

Цей проект поставив Берлінер Таґеблят під дискусію дня 19. 5. 1931 і просить читачів висловитись в цьому напрямку.

ПОЗІР! КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО ЗАПОРОЖСЬКА СІЧ, ВІД. 342 У. Н. СОЮЗА

:——::——: влаштовує :——::——:

Перший Великий Пікнік

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1931 РОКУ

НА RANDOLPH STREET.

Початок точно в годині 2-гій пополудни.

На сім пікніку мають явитися всі члени і члениці.

На сей пікнік запрошується усі Братства і Товариства та всіх Українців з Картерет і околиці.

На пікніку буде приграватити першорядна музика. 153

Комітет.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ДРУГИЙ ВЕЛИКИЙ BUS RIDE

ДО LONG BRANCH

:——::——: влаштовує :——::——:

ТОВАРИСТВО СІЧ ім. ДМИТРА ВІТОВСЬКОГО

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1931 РОКУ

Босис виїжджають точно в годині 8-мій рано від 249 COURT STREET (стара церква). — Тікети по $1.00. 152-3

Strugar Upholstering Co.,

CUSTOM MADE FURNITURE.

SLIP COVERS, — DRAPERIES, — CURTAINS.

88 East 10th STREET, NEW YORK CITY

Phone: STUYVESANT 9-7343.

Ми є одинокою українською фірмою, що солідно, дешево й на час виконує всякі тапіцерські роботи. 131

Нові меблі на замовлення і направа старих.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ В НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ, 1-ша СОТНЯ В НЮ ЙОРКУ УСТРОЮЄ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1931 РОКУ

Січовий Пікнік

В PLEASANT BAY PARK, FERRIS LANE, UNIONPORT, BRONX, N. Y.

ПАРК ОТВОРЯЄТЬСЯ В 10-тій ГОД. РАНО. —— ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

Музика Січова з Нюарку. — Вразі великого дощу до 11. год. рано, парк НЕ ОТВОРЯЄТЬСЯ.

DIRECTION for reaching Park: Take Bronx Park Subway Local or Express to 177th St., or Bronx Park "L" to 180th St., then take Unionport Car East to end. 15 minutes walk to Park.

На 177-мій вулиці буде Січовик, який вкаже напрям до парку. Парк просторий, великий, з лісом над водою, з великою площею для всяких забав молодіжи. В парку є дві галі до танців: одна в середині, а друга серед площі, збудована платформа дуже вигідна до танців на свіжім воздусі.

На пікніку буде багато несподіванок, та виступ Українського Національного Балету під вишколеннєм Січовиків М, Гуменюка і В. Мельничука, якого ще ніхто не бачив. Січовики всі в однострoях та мають багато тайн, які побачите на пікніку. Приїжджайте громадно на наш Січовий Пікнік, бо Січовики все є на підприємствах інших організацій, тому нам цікаво бачити, хто до нас загостить. **Приходіть і других кличте!** За всякі перекуски та інше, як сода, пиво і т. д., не журіться, все це дістанете в Парку. 152-3

Здорові були — **Старш. 1-шої Сотні в Ню Йорку.**

ЧОРНЕ ЗОЛОТО

в формі брудної нафти, яка виходить з тисячок шибів на нових нафтових полях у Тексас і Оклагомі, зробило тай ще досі робить багатьох міліонерами майже через ніч.

Якщо ви заінтересовані в участи цього великого богацтва, зажадайте одного з наших „спеціяльних відпоручників", щоби він прийшов до вас і вияснив вам (без ніякої відповідальности з вашого боку), чому наші відсотки, які є переносні, не підлягають оподаткованню і приносять високий місячний дохід, є найкращою інвестацією, доступною нині ширшому загалови.

The Land & Royalty Corporation

RCA Building, 570 Lexington Ave.,

NEW YORK CITY

Phones: ELdorado 5-6368—9—70.

THE LAND & ROYALTY CORPORATION,
RCA Building,
570 Lexington Ave., New York, N. Y.

Панове:—

Прошу прислати свого „спеціяльного відпоручника", щоб дав мені повні пояснення без ніяких відповідальностей з мого боку.

Імя ....

Адреса ....

Місцевість ....

Телефон ....

Щоби не вмерла без свічки.

В дворі чорногорського князя Миколи захоріла була старенька кухарка. Князь приклuкав Митра Перевича, що також служив при дворі, та сказав йому, щоби всю ніч пильнував бабусю, аби не вмерла без свічки. Митро заклявся князеві, що зробить, як йому велено. Як лише князь вийшов, Митро пійшов у кухню, приніс собі добру вечеру й вина, нібито, що хорій впало на думку дещо зісти. Як добре попоїв собі і попив вина, посидів трохи біля кухарки; колиж уже йому наскучило, засвітив величезну свічку в головах хорої, поклався та поклав палицю біля баби. Князь Микола встав рано та пійшов поглянути до хорої. Ввійшов: бачить, свічка горить, Митро спить. Князь сердитий скрикнув:

— А це що, нещаснику один!?

— Господарю, я присягнувся тобі, що вона не вмре без свічки. І я тебе не ошукав. А палицю я поставив, щоби баба мене пробудила, як схоче вмирати.

ПОЗІР! РОЧЕСТЕР, Н. Й. І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО ВІЛЬНІ КОЗАКИ ВЛАШТОВУЄ

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1931 РОКУ

В ГЛЕН ГЕВЕН ПАРКУ.

Спеціяльні дві стріткари будуть переходити точно в годині одинацята тридцять (11.30) рано улицею JOSEPH AVE. Стріткара буде ставати на слідуючих улицях: NORTON ST., AVE. D, CLIFFORD AVE., BUCHAM PK., і KELLY ST. 153

Хто з громадян хоче їхати разом, то мусить бути на час, бо стріт кара на нікого чекати не буде.

Проситься рочестерських Українців численно прибути на сей пікнік, котрий буде для кождого цікавий. Будуть перегони для дорослих і молодіжи, як рівнож буде приграватити першорядна українська музика. — **Комітет.**

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ПРИ 106-ТІЙ УЛИЦІ В НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

—— улаштовує ——

Величавий Пікнік

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1931 РОКУ

BOHEMIAN PARK AND HALL,

29-19 WOOLSEY AND 2nd AVENUE, ASTORIA, L. I.

Початок в годині 10-тій рано. —— Вступ 50 центів.

Просимо місцевих і позамісцевих Українців о громадну участь у сім пікніку. Танцюристи зі школи Авраменка з 106 улиці будуть виступати з танцями. Також побачите богато несподіванок.

Здорові були — **Комітет.**

ATLANTIC CITY, N. J.

Коли Ви, Українці, відвідуєте купелеве місто ATLANTIC CITY, N. J., то не забудьте відвідати

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТАВРАНТ, під назвою:

CAPITOL RESTAURANT, 1109 ATLANTIC AVENUE

(один блок від стації Пенсилвенія)

Смачні страви варяться на домашній спосіб. Також продаю всякого рода напитки.

Коли хто приїжджає на довший час, прошу повідомити мене, а я постараюся о дешеве мешкання. 141,7,53

СТЕФАН ДЗЮБА, властитель,

1109 ATLANTIC AVENUE, ATLANTIC CITY, N. J.

Phone: Dial 5-9443.

ДОЛЯРИ

посилаємо по значно знижен́ій ціні ПОСПІШНО І ТЕЛЕҐРАФІЧНО і виплачуємо на послідній почті в краю.

ШИФКАРТИ продаємо на всі лінії та виготовляємо всі потрібні до подорожі документи.

АТЕСТАЦІЯ нотаріяльних документів та полагоджування СТАРОКРАЄВИХ СПРАВ. Контракти, повновласти, афідевіти, пашпорти та перміти.

Продаємо ДОМИ, ФАРМИ, ЛОТИ та ріжні бизнеси по дуже приступних цінах.

ВИШУКУЄМО назви кораблів і день приїзду до Америки.

Голосіться у всіх справах до нашого НОТАРІЯЛЬНОГО БЮРА по совісні поради та ретельну обслугу.

S. KOWBASNIUK

277 E. 10th STREET (між 1-ою і Евеню А), NEW YORK, N. Y.

НАЙШВИДШІ

ПАРОПЛАВИ В СВІТІ

BREMEN

EUROPA

МЕНШЕ ЯК 5 ДНІВ НА ОКЕАНІ

ЧЕРЕЗ ШЕРБУРҐ — 6 ДНІВ; ЧЕРЕЗ БРЕМЕН ЛИШ 7 ДНІВ НА УКРАЇНУ.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ПОЇЗД З БРЕМЕРГАВЕНУ

Або подорожуйте експресовим кораблем .... **COLOMBUS**

Також реґулярні поїздки добре відомими Кабіновими Кораблами Лойда

Берлін-Стутґарт-Ґен. фон Стюбен-Дрезден.

Інформації діставати в місцевих агентів або в

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY, NEW YORK

КУПУЙТЕ ТА УКРАШУЙТЕ СВОЇ ДОМИ АРТИСТИЧНИМИ РІЗЬБАРСЬКИМИ ГОДИННИКАМИ

$9.00 **$6.50**

УКРА — електричний годинник Size 4x5¼. Ціна $9.00. **КАБІН** — сорокоденовий годинник Size 6½x5. Ціна **$6.50.**

Українські Громади, Товариства, Клюби, Парохії, Братства, Сестрицтва, Січи та Бизнесові Установи проситься о поперття свого рідного мистецтва. Маємо на складі різьбарські річи, як: Касетки, Рамці до фотографій, Зеркала, Терелі, Арт. Ліхтарі, Притискачі бібулові, Ручки до пера та Лижки деревляні. — На бажання висилаємо каталоґ.

Замовлення і письма слати до: 147-

PETER MARTINUK

ART CLOCK CO.,

192 ELDERT STREET, BROOKLYN, N. Y.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА.

"SVOBODA"

81-83 GRAND STREET. JERSEY CITY, N. J.

НОВА ДОРОГА ДО СТАРОГО КРАЮ

Гарна, таньша і вигідніша на найновіших і найкращих кораблях „САТУРНІЯ" і „ВУЛКАНІЯ". На цих кораблях будете мати таку вигоду в ТРЕТІЙ КЛЯСІ, яку тільки можна дістати на других кораблях у другій клясі.

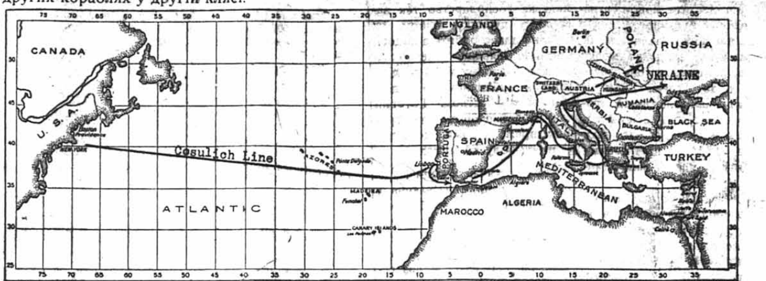

Всі формальности, получені з виїздом, полагоджуємо без клопоту. Хто хоче заощадити гріш, мати чесну обслугу, та відвідати таним коштом РІДНИЙ КРАЙ, хай відноситься писемно або листовно по інформації до:

UKRAINIAN BUREAU of INFORMATION

30 EAST 7th STREET, Tel. ORchard 4-0701. NEW YORK, N. Y.

COSULICH LINE,

17 BATTERY PLACE, Telephone: WHitehall 4-0850, NEW YORK, N. Y.

ВПРОСТ

GDYNIA AMERICA LINE

Подорожуйте до рідного краю БЕЗ ЗМІНЮВАННЯ КОРАБЛІВ з Ню Йорку впрост до ҐДИНІ.

ДРУГІ ВІДІЗДИ:
S. S. „POLONIA" 2-го ЛИПНЯ
S.S. „KOSCIUSZKO" 9. ЛИПНЯ
S.S. „KOSCIUSZKO" 14. СЕРПНЯ

Польські пашпорти і віза ДАРЕМНО.

Поспішні потяги з Ґдині до всіх частей Східної Европи.

Обширні і вигідні кабіни.

Богато доброї поживи.

Пишіть до своїх льокальних аґентів або до

GDYNIA AMERICA LINE
(Formerly Baltic America Line)
8-10 BRIDGE STREET, NEW YORK, N. Y.
315 SO. DEARBORN STREET, CHICAGO, ILL.
UNION TRUST BUILDING, PITTSBURGH, PA.
110 STATE STREET, BOSTON, MASS.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.
"SVOBODA,"
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ПРОТОКОЛ

З РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗА, яке відбулося на днях від 16. до 20. лютого 1931 р.

(Продовження).

(50)

І. Каштанюк стверджує, що та справа була вже вирішувана річними зборами головної управи давніше. В протоколах легко можна знайти доволі богато дискусії в тій справі, а також ухвали. Є вирішено, щоб не друкувати в „Свободі" назвищ осіб, відносячихся ворожо до нашої організації, або таких, що явно проти організації виступали, хоч би вони й дещо доброго робили. Прямо їх іґнорувати. Поміщувати тільки такі звіти на ріжні народні цілі, які під нашою контролею зістали не лиш зібрані, але й вислані на призначені цілі, при чім дрібніші жертви від одного доляра малося проголошувати в загальній сумі, без вимінювання імен дрібних жертводавців. З огляду на те, що Союз признає тільки одну централю збірок, а саме ті, котрі заряджує, переводить або попирає Обєднання, було вирішено в органі поміщувати тільки такі звіти збірок, які одобрить це Обєднання, тим більше, що це можна зробити в редакції. Звітів і жертводавців, які попирають цілі противні напрямкови нашого органу, одобреного конвенцією, безуслівно не поміщувати.

Ст. Слободян пропонує, щоби з огляду на те, що тут більше ходить о допомогу рідному краєви, ніж о те, щоби жертви конче переходили через Обєднанне, яке ми узнаємо, пропонує, щоби, приміром, такі жертви, не загальні, але льокальні, як допомога односельчан на якусь народну ціль у своїм селі, проголошувати, наскільки аранжери викажуться членством У. Н. Союза тай доказами висилки жертв у призначене місце. Булоб однак найліпше, якби все, що приходить до поміщення в „Свободі" безплатно з провінції, було надсилане урядово за посередництвом місцевих відділових урядів.

О. Ревюк заявляє, що в справі оголошення збірок треба вияснити кілька точок, які все ще наших членів баламутять.

Наперед, орґанізаційний статут не признає обовязку поміщування збірок. Він не обовязує органу поміщувати вкладки відділів, отже тим менше не може орґан бути обовязаний поміщувати збірки на добордійні цілі. В рідним краю ґазети звичайно таких збірок не поміщують, розуміючи добре, що поміщення збірок цікаве тим, що жертви дали, але інших читачів воно нудить. Тому взичайно поміщують збірки за заплату від товариства, яке оголошує збірку.

У нас часто говориться про національний обовязок складати жертви, а відтак, зробивши те, що ми вважаємо своїм національним обовязком, ми домагаємося від ґазети, щоби вона помістила допис про нашу збірку. Живучи в американській державі, ми признаємо своїм обовязком платити також податок американській державі, але дивно, що ми не домагаємося від американського уряду подання нашого податку до публичної відомости через газету. Зате, як ми дамо податок свому народови, то домагаємося розголосу.

Поміщування отже спису жертв можна оправдати тільки національною політикою, а саме самою потребою збирання жертв. Нарід потребує жертв, а щоби жертви збиралися, треба належитої чесної господарки публично зібраними фондами. Отже треба певности, що зібрані гроші були відослані там, де їх треба було відослати, що самі збирачі не повернули їх або на свою ціль, або на іншу ціль, ніж на ту, на яку їх призначили жертводавці. По наших кольоніях збирається жертви на ріжні цілі, але богато з тих збірок не пересилається на призначене місце. Деякі з тих збірок стоять пусто в банках, іншими обертають приватні люди безправно для себе. Відомо, що поміщувати про такі жертви, зібрані, але не вислані, було би деморалізацією і тому газета мусить уважати, щоби таких збірок не проголошувати, а оголошувати тільки ті, за які є певність, що їх відослано, куди треба.

(Далі буде).

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ШИКАҐО, ІЛЛ. Тов. ім. Дм. Вітовського повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться 5. липня, зараз по Сл. Божій. На ці збори повинні всі члени явитись і вислухати піврічного справоздання, котре буде здавати конт. комісія. Буде також порушена справа 20-літного ювилею нашого відділу. — Павло Підлісний, секр.

ФІНИКСВИЛ, ПА. Піврічний мітінґ Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 321, відбудеться в неділю, 5. липня, в годині 2-ій пополудни, в домі п. Я. Явоського. Проситься всіх членів хоч раз у піврощі прибути на мітінґ і вплатити свої вкладки. Не явившийся на цей мітінґ член буде караний після ухвали, а члени, котрі не вирівнають своїх залеглостий, будуть суспендовані. — Я. Явоський, предс.; Д. Грицик, кас.; М. Фляга, секр.

DR. N. M. HNATYSHYN
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРҐ І АКУШЕР
2191 Professor St., Cleveland, Ohio
(Проти українського банку).
Телефон: Atlantic 2054.

— Що, ти зїв таке велике тісточко і не подумав про твою сестру?!

— О, я думав про неї ввесь час... Я боявся, що вона може прийти, заки я зїм.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЯЮ УКРАЇНЦІВ, що в сусідстві коло мене є на продаж ФАРМА 140 АКРІВ, 39 акрів грубого ліса, а решта під плуг, земля дуже добра, 3 акри бульби, 2 акри огірків, богато сіна, 3 корови, ялівка і кінь, фармерська машинерія, коло 80 курей. Дім 10 кімнат, вода в домі, дві барни, нові курники, миля від школи, дітей відвозять і привозять зі школи, до міста миля. Фарма продається з причини незгоди у фамілії. Ціна $4,800. Хто купить непожалує. Пишіть на адресу: 153
ALEX. FANGA,
GLASGO, CONN.

ГОЛГОФТА УКРАЇНИ, 1917—..?
Образ стемпований на добрім полотні, 22x30, по 75 ц. за штуку з пересилкою набудете у: 136-
P. ZURA,
59 E. 99th Street, New York, N. Y.

Phone: Brunswick 7187.
АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300 WEST CHICAGO AVE.,
CHICAGO, ILL.
Практикує у всіх судах, займається переглядданнєм обстрактів: виготовляє контракти купна і продажі; перепроваджує спадкові справи; полагоджує старокраєві, патентові і прочі справи.
ЧЛЕН УМ ШИКАҐО

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРҐ І АКУШЕР
153 AVENUE B,
NEW YORK, N. Y.
(межи 9. і 10. ул.)
Tel. ALGONQUIN 4-8625.
Урядові години: рано від 10 до 11, ввечір від 6 до 8, а в неділі після умови.

Dr. SIMON BLOOM,
Спеціяліст від уший, носа і горла.
1530 SHERIDAN AVE., NEW YORK.
Години офісові: 9—11 рано.
Телефон гора міста: Allegheny 5-5823.
83 EAST 7th ST., NEW YORK, N. Y.
Години офісові: 1-2 попол., 6-7 веч.
Телефон долина міста: Orchard 2-2949.

DR. M. SMITH
переніс свій офіс під число
9 LIVINGSTON PLACE,
NEW YORK CITY
ріг 16th Street (ч. 318 East)
напроти нового шпиталю межи
1st Ave. і Stuyvesant Park.
Telephone: Stuyvesant 5760.

Phone: Main 5720.
O. E. MALISKY,
УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ
512 Society for Savings Building,
CLEVELAND, OHIO
Вечерами: 2191 Professor Street.
2— Phone: Atlantic 2054.

СТАРОКРАЄВІ КОСИ
Маємо Коси з найліпшої серебристої стали. Довга около 32 цалі, а важить тілько оден фунт. Раз поклепана косить пару днів, а раз заостріти бруском вистарчить на 125 кроків роботи. Ціна коси $2.75. Дві за $5.00 Перстень 45 ц., Брусок 25 ц., Молоток 75 ц., Бабка 75 ц. 153-
Ордери з грішми посилайте до:
GALICIAN BAZAR
123 AVENUE A, NEW YORK, N. Y.

ПЕРШИЙ ЛИТОВСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ
МОЛОЧАР
Доставляє молоко до домів.
Українці! Не забувайте на клич: „СВІЙ ДО СВОГО!"
NORTH DAIRY CO.,
Rochester Standard and Pasteurized Milk and Cream
1044-1048 NORTH STREET,
ROCHESTER, N. Y.
Tel.: Stone 649.

ФАРМИ!
в сторонах, званих „Городи Пенсильванії", недалеко від Филаделфії і Алентавн, близько малих міст з фабриками. Маю фарми великі і малі за готівкою або на сплати. Удавайтеся до свого Українця: 112
MICHAEL P. DANKEVICH,
PERKASIE, PA.
Товариська порада і услуга.

РИЗНИЦЯ С. ОЛЬШАНСЬКОЇ
67 RIVERSIDE DRIVE,
NEW YORK, N. Y.
7th Avenue Subway до 79 улиці.
Tel. Endicott 1618.
Виробляє Ризи, Хоругви, Плащаниці, Фляги українські і американські по фабричних цінах. Також маю на складі Чаші, Хрести ручні, процесіональні Ліхтарі і другі.

666
ПЛИН або ПАСТИЛЬКИ
усуває біль голови і невральгію в 30 мінутах, здержить простуду в одній дни, малярію в 3-ох днях.
666 МАСТЬ на простуду у дітей.

АКУШЕРКА И ДОКТОР
ПОРАДИ І ПОМІЧ.
B. E. SMALL, SHMULENSON,
Neptune House, 3001 W. 29th St.,
cor. Surf Ave., Apt. 4-A, Coney Island, N. Y. Tel. Mayflower 4110

ВЕЛИКИЙ ІМПОРТОВЕЦЬ напийників дає Вам змогу мати аґенцію. Цілком новий бизнес. Великий попит. Нема компетиції. Необграничені можливости. LA MIDAS, 566 Broadway, New York, N. Y.

„СВІЙ ДО СВОГО"!
PEERLESS
HOTEL & RESTAURANT
УКР. ГОТЕЛЬ І РЕСТАВРАНТ
НА ПРОТИ FROLIC
BOARDWALK, SOUTH BEACH, S. I.
Кімнати до винайму на день, тиждень і місяць.
В кімнатах можна собі варити легке їдження.

ПАТЕНТИ
BRYANT AND LOWRY
Registered Patent Attorneys,
310 VICTOR BUILDING,
WASHINGTON, D. C.
Пишіть по Описи і Шкіци та гарно ілюстровану Патентову Книжку. Обі висилаємо, на жаданне, даром. Напишіть також над яким винаходом працюєте тепер і пришліть нам шкіц і опис до переглянення, щоб забезпечити ваші права сейчас.
Найбільші признання, умірковані ціни, скора обслуга, понад 25 літ практики. На ваші запити відповідаємо даром.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
Tel.: Orchard 4-2568
NEW YORK CITY
129 E. 7th STREET,

ПЕРШИЙ УКР. ПОГРЕБОВИЙ ЗАКЛАД В НЮАРКУ І НА ОКОЛИЦЮ.
Ми робимо гарні похорони
ПО $150
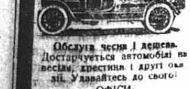
Без ріжниці як далекі позамісцевости, кличте нас:
Офіс: 485 AVON AVENUE.
Phone: Terrace 3-8882, або Waverly 2-1636, NEWARK, N. J.

СТЕФАН І. ЄВУСЯК
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга чесна і дешева.
Достарчується автомобілі на весілє, хрестини і другі оказії. Удавайтесь до свого!
ОФІСИ:
77 Morris St., Jersey City, N. J.
Tel. Montgomery 1745
34 E. 25th St., Bayonne, N. J.
Telephone 540

ТАРЗАНОВІ ЗВІРЯТА.

(60)

На переді напасників зявився Роков, що можна було легко пізнати, коли проміні місяця залили поклад пароплава. Роков розпізнав, що перед ним стоїть Тарзан, Лорд Ґрейсток, якого він не сподівався тут стрінути. Рокова охопив страх і він відступив назад до своєї банди. Потім гістерично скомандував стріляти в Тарзана. Тарзан заховав Джейні за собою й кинувся на Рокова, не звертаючи уваги на кріси.

— 0 —

Стрільці не влучили в Тарзана, бо коли вони прицілялися, позаду них зявилися звірята Тарзана, що відтягнуло їх увагу. Несподівано на покладі зявився Муґамбі, що швидко йшов на допомогу Тарзанови, а за ним показалися, поспішаючи, розлючені, страшні малпячі постаті. Позаду малп драпалася на пароплав по мотузяній драбині пантера Шіта. Це страшне „військо" наспіло саме в час. Розярені малпи почали приступати до Рокова та його банди.

— 0 —

Вивязалася завзята бійка беззбройних малп та узброєної банди Рокова. В часі найзавзятішої бійки на покладі зявилася пантера Шіта. Люто вискаливши зуби, вона намічувала жертву, в яку малаб одним скоком впитися своїми страшними зубами. Роков був найближче до пантери, а тому в страху кинувся тікати геть. Пантера вже примітила його й кинулася навздогін за ним.

— 0 —

Чотири моряки раніше втікли від звірів та від Тарзана й заховалися в кабіні. Роков також вскочив туди, але його викинули звідти за двері на поклад. Моряки були розлючені брутальним поведенням Рокова та тим, що він усе наражав їх на неприємні пригоди. Тарзан побачив, як Роков упав, і хотів кинутися на нього. Та в цей час перед Роковом зявилася пантера Шіта.

— 0 —